

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 103. Joanna Regni Neapolotani hæres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

corum aliqui addunt, illam a Florentinis, Sæcul. XV.
A. C. 1414.
quibus hujus Principis fides atque sinceritas semper suspecta esset, auro fuisse corruptam. Ladislaus incognito hoc morbo se pressum sentiens, ingravescente indies malo Romam delatus, inde maritimo itinere Neapolim transvehitur, ubi etiam paulopost die sexta Aprilis in flore ætatis suæ, atque in medio secundæ fortunæ cursu vitæ suæ stadium absolvit, nonnisi quadragesimo ætatis, vigesimo autem quarto Regni sui anno.

§. CIII.

Joanna Regni Neapolitani hæres.

Igitur Ladislao sine prole defuncto, Princeps Joanna, alias dicta Joannella ejusdem Soror, & Guilielmi Austriaci vidua, tum annos quadraginta quatuor nata Regina salutatur, quæ tamen Regiminis sui gloriam non levibus obscurabat maculis, cum vitæ licentia fratrem suum omnino excederet, quo factum, ut Arragonenses Neapolis Regnum vi occuparent. Proceres Regni Joannæ intemperantiis modum posituri, eam ad nuptias cum Jacobo Borbonio, Marchiæ Comite, ex regia Franciæ prosapia orto ineundas compellunt; Hic vero arrogantiam, ac corruptos conjugis mores ulterius ferre impotens, in Gallias se recepit, ubi paulo-

Sæcul. XV. post in Conventu Vefuntino in Burgun-
A. C. 1414. diæ Comitatu S. Francisci habitum in-
 duit.

§. CIV.

Dubia mens Joannis Papæ.

Bzov. an.
1413. n. 29.

Reichental
cap. 8. & 9.

Ingenti equidem gaudio Ladislai fatum Pontificem repleverat, attamen id ipsum ejus animum inextricabili perplexitatum labyrintho involvit; dubius enim hærebat, quid de futura Synodo decerneret? Flagrabat desiderio redeundi Romam, civibus ejus adventum communi voto præstolantibus, nihilque magis exoptantibus, quam Papæ præsentiam ejusque præsidium, ut tandem Neapolitanorum jugo exonerarentur; ipse quoque hac via suum solium firmatum iri, omnesque Ecclesiasticas ditones hucusque a Ladislao usurpatas se recuperaturum sperabat. Nec deerant ejus Consanguinei, atque Amici, qui hoc idem Pontifici consulebant, summoque studio dissuadebant, ne ad Urbem transalpinam atque Imperatori subditam accedens, auctoritatem suam discrimini exponeret. Nec vano etiam augurio præfagiebant, fieri posse, & re ipsa sic factum eventus docuit, ut ad Synodum velut Papa veniret, inde vero ut privatus rediret Clericus. Ex altera vero parte, cum haud amplius Ladislai violentias